

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2016 yılı 4. sayı;

Dergimizin bu sayısında, ulusal ve uluslararası bilgi paylaşımına katkıda bulunmak amacıyla, ülkemiz göz doktorlarının bilimsel çalışmalarından seçtiğimiz 6 özgün araştırma ve 6 olgu sunumu yer almaktadır.

Dadacı ve ark., senil kataraktı olan hastalarda topikal anestezi kullanılarak yapılan fakoemülsifikasyon cerrahisi sırasında ve sonrasında gelişen ağrının değerlendirilmesi ve ağrıyla ilişkili olabilecek faktörlerin araştırılmasını amaçladıkları çalışmalarında, hastaların büyük çoğunluğunun hafif-orta düzeyde ağrı yakınmasının olduğu, bunun ameliyat başarısını etkilemediği, bununla beraber uygun hastalarda ameliyat öncesi ağrı kesici verilmesi veya şiddetli ağrı hisseden hastalarda ek anestezi uygulanmasının hasta konforunu artırabileceği sonucuna varmışlardır (bakınız sayfa 151-155).

Kavuncu ve ark., bir üçüncü basamak dal hastanesinde, göz içi lens (GİL) değişimi veya reposizyonu yapılan hastaları değerlendirmişler, GIL değişimini gerektiren endikasyonların başında GİL süblüksasyonunun geldiğini, hastalarda en sık mevcut olan ek oküler patolojinin psödoeksfoliasyon sendromu olduğunu saptamışlar, geçirilmiş vitreoretinal cerrahi, oküler travma gibi faktörlerin bu riski arttırılabildiğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 156-160).

Katarakt ve vitreoretinal patolojilerin birarada bulunması durumunda fakoemülsifikasyon ile kombine pars plana vitrektomi (fakovitrektomi) başarıyla uygulanabilmektedir. Kombine fakovitrektominin avantajlarının yanında dezavantajları da mevcut olup bunlardan biri, cerrahi sonrasında ortaya çıkan refraktif sapmalardır. Güllük ve ark.'nın yaptıkları çalışmada, ön kamera derinliğindeki (ÖKD) değişimlerin fakovitrektomi sonrası refraktif değişikliklere etkisi değerlendirilmiştir. Yazarlar, çalışmalarını sonucunda, sadece ÖKD değişimi ile cerrahi sonrası ortaya çıkan refraktif sapmaların açıklanamayacağını, maküla kalınlığı ve aksiyel uzunluk ölçümlerindeki değişikliklerin de dikkate alınması gerektiğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 161-164).

Polipoidal koroidal vaskülopati (PKV), sıklıkla seröz ve hemorajik retina pigment epitel (RPE) dekolmanları ile birlikte seyreden, RPE altındaki iç koroidal damarlardan kaynaklanan polipoidal vasküler dilatasyonlar ve/veya anormal dallanan vasküler ağlar (ADVA) ile karakterize bir hastalıktır. Özataş ve ark., aktif PKV'li gözlerde konfokal lazer tarayıcı oftalmoskopun kısa dalga boyu özelliği kullanılarak polipoidal oluşumlar ve ADVA gibi lezyon komponentlerinin karakteristik fundus otofloresans (FOF) görüntülerini belirlemek amacıyla bir klinik araştırma yapmışlar; FOF görüntülemenin indosiyaniyen yeşili anjiyografi ve optik koherens tomografideki aktif PKV tanısını destekleyen, non invaziv, çekim süresi kısa ve tekrarlanabilen faydalı bir tanı yöntemi olduğu kanısına varmışlardır (bakınız sayfa 165-168).

Alagöz ve ark., Mitomisin C ile trabekülektomi yapılan olgularda intrakameral olarak verilen triamsinolon asetonidin (TA) cerrahi başarıya olan etkisini ve komplikasyonlarını araştırmışlar; TA'nın komplikasyon oranını arttırmadığını fakat uzun dönem takipte göz içi basıncı ve antiglokomatöz ilaç kullanım oranında olumlu bir eğilim görüldüğünü, bununla beraber sonuç cerrahi başarı üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin gösterilemediğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 169-174).

Niyaz ve ark.'nın, kırk yaş üstü normal popülasyonda optik disk ve çukurluk alanını incelemeyi amaçladıkları çalışmalarında, 3,038

hastanın göz dibi fotoğrafları non midriyatik fundus kamera ile çekilmiş, VK-2 dijital görüntüleme yazılımı kullanılarak optik disk ve çukurluk alanının planimetrik ölçümleri yapılmıştır. Araştırma sonucunda disk alanı ve çukur alanının, erkek ve kadın olgular arasında veya farklı yaş grupları arasında anlamlı değişim göstermediği saptanmıştır (bakınız sayfa 175-178).

Dergimizde yer alan olgu sunumlarından ilkinde Örnek ve ark., retinitis pigmentosa (RP) tanılı 41 yaşındaki kadın hastanın her iki gözüne, RP'ye ikincil ve diğer tedavi yöntemlerine cevap vermeyen inatçı maküla ödemi (MÖ) nedeniyle 0,7 mg deksametason implant (Ozurdex, Allergan) uygulandığını, her iki enjeksiyondan dört gün sonra görme keskinliğinin arttığını ve MÖ'nün neredeyse tama yakın düzeldiğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 179-181).

İkinci olgu sunumu; Güzel ve ark.'nın, metilentetrahidrofolat redüktaz (MTHFR) (C677T) polimorfizmine ikincil hiperhomosisteinemiye bağlı geliştiğini düşündükleri bilateral, eş zamanlı bir papilloflebit olgusu ile ilgili olup yazarlar görsel prognozu iyi olsa da papilloflebitli olgularda alitta yatabilecek ciddi sistemik hastalıkların araştırılmasının yararlı olacağını vurgulamışlardır (bakınız sayfa 182-185).

Tüberküloza bağlı serpijinöz benzeri koroidit olgusunda anti-tüberküloz tedavi (ATT) sonrası paradoksal kötüleşmeye dikkat çeken Esen ve ark., böyle bir tabloda tedavinin fayda sağlamadığı düşüncesiyle ATT'nin kesilmemesi gerektiğini, bu hastalarda sistemik steroid tedavisinin enflamasyonun baskılanması ve progresyonun durdurulmasında etkili olabileceğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 186-189).

Şatırtav ve ark., olgu sunumlarında, tek taraflı tekrarlayan ön üveit ile mesane karsinomu tanısı almış bir hastayı rapor etmişler, üveit bulguları gösteren ileri yaşlı hastalarda tanıya ulaşılırken karşılaşılan sorunları bildirmişler ve bu gibi olgularda metastatik hastalıkların her zaman akılda bulundurulmasının önemini vurgulamışlardır (bakınız sayfa 190-193).

Çocukluk çağında malignensiler proptozisin önemli bir nedenidir. Vatansever ve ark.'nın olgu sunumunda, sağ gözünde proptozis ve orbita lateral duvarında hareketsiz kitle palpe edilen üç yaşında erkek hastada yapılan bilgisayarlı tomografide sağ orbita lateral duvarı ile diğer kafa kemiklerinde yaygın kemik destrüksiyonu ve ekspansiyonu izlendiği, kemik biyopsisi ile hastaya langerhans hücreli histiositoz tanısı konduğu bildirilmiştir. Yazarlar, proptozis nedeniyle kliniğe başvuran çocuk hastaların dikkatli bir şekilde muayene edilmesi ve langerhans hücreli histiositoz gibi patolojilerin de akılda tutulması gerektiğine dikkat çekmektedirler (bakınız sayfa 194-196).

Son olarak; Mangan ve ark., 25 yaşında bir erkek hastada künt travmaya ikincil izole lens ön kapsül rüptürü ve buna bağlı katarakt gelişimini bildirmişlerdir. Yazarlar, künt travmanın etkisi ile lens ön kapsül rüptürünün göreceli olarak arka kapsül rüptürüne göre daha nadir izlendiğini hatırlatarak, bu tür bir sonuca götüren olası faktörleri değerlendirmişlerdir (bakınız sayfa 197-199).

**Saygı ve sevgilerimizle,
Editöryel Kurul Adına
Dr. Tomris Şengör**